

# **Bilion dolarů stál EU (nás) boj proti Rusku, píše ekonom. Kolik se skutečně minulo a kolik se po proprání vrátilo politikům do kapes? Ceny: To nejhorší přijde**

- CZ24 News | 21. prosince 2022

**EU: „Na oltář vítězství jsme s vidinou zničit ruské hospodářství položili 1 bilion dolarů za vyšší náklady za energie,“ komentuje ekonom Pavel Šik článek agentury Bloomberg, vypočítávající, že Evropu v důsledku ruské války na Ukrajině zasáhl nárůst energetických nákladů ve výši zhruba 1 bilionu dolarů a upozorňující na to, že „nejhorší krize za poslední desetiletí v Evropě teprve začíná“. Dle Šika současná data ukazují, že „sankce nefungují“. „Sankce jsou jen prázdná, arogantní a alibistická gesta k tomu, aby politici nemuseli jednat,“ míní. Odlišný pohled sdílel The Washington Post - sankce dle jeho analýzy Rusko značně drtí.**

Šik ve svém komentáři, načatém otázkou, zdali „fungují sankce“, [odkázal na článek agentury Bloomberg](#), vypočítávající, že Evropu zasáhl nárůst nákladů na energie v důsledku ruské války na Ukrajině ve výši zhruba 1 bilionu dolarů a konstatující, že nejhorší krize za poslední desetiletí v Evropě teprve začíná.

„Spočítala to nejen agentura Bloomberg, podobný odhad má bruselský think tank Bruegel i IWF. Část nákladů ve výši ca 700 miliard se vlády snažily skrze různé dotace a programy zmírnit. Jenže jak uvádí Bruegel, úrokové sazby rostou, ekonomiky se již pravděpodobně ocitly v recesi, a proto podpora na dluh budoucích generací, která zmírnila dopady pro miliony domácností a podniků, bude stále komplikovanější,“ shrnul Šik informace z uvedeného textu, zabývajícím se důsledky plynoucími z ruského napadení Ukrajiny.

„Po letošní zimě bude muset region doplnit své zásoby plynu, přičemž dodávky z Ruska budou malé nebo žádné, což zvýší konkurenci pro cisterny s palivem. I po zprovoznění dalších zařízení na dovoz zkapalněného zemního plynu se očekává, že trh zůstane napjatý až do roku 2026, kdy budou k dispozici další těžební kapacity ze Spojených států do Kataru. To znamená, že nedojde k úlevě od přemrštěných cen,“ varuje Bloomberg s tím, že zmiňovaný bruselský think tank Bruegel odhaduje trvání současné situace v řádu let.

Agentura navíc upozorňuje, že v ohrožení jsou kvůli ruskému ostřelování energetické infrastruktury Ukrajiny také poslední dodávky plynu, jež stále proudí do Evropy.

Šik poukázal, že „podle Bloombergu navíc krize teprve začíná, jelikož zvýšení kapacit těžby plynu v USA a Kataru prý je možné až od roku 2026“. „Jednoduše řečeno, budeme se muset prát o dodávky s Asii, protože dle expertů bude jen Čína potřebovat příští rok o 7 procent více plynu,“ připojil k tomu.

Zaznamenal, že ruská média informaci o stavu energetických zdrojů v Evropě „samozřejmě komentovala a dělala si prvoplánovitou legraci z toho, co by za to Evropa vše mohla financovat“. „Abychom pochopili, co to znamená - je to ca 7 % hodnoty veškerého hospodářského produktu, který vznikl v Evropě v minulém roce,“ píše k částce, o níž došlo k nárůstu nákladů na energie, který však započal již před samotným ruským napadením ukrajinského území.

„Jednoduše jsme na oltář vítězství s vidinou zničit ruské hospodářství položili 1 bilion dolarů za vyšší náklady za energie. To ale není celý účet. Bloomberg už nepočítá veškeré ztráty a ušlý zisk evropských firem, které do Ruska vyvážely (ztráty EU firem skrze EU sankce a zakazy exportu se bohužel nikde nepublikují). Bloomberg už také do sumy nepočítá propad letošního HDP z důvodů navýšení nákladů za energie (i přes dotace Evropská komise pro poslední čtvrtletí roku 2022 očekává, že eurozóna a většina jejích členů se propadne do recese, na začátku roku 2023 se stále očekává pokles HDP) atd. Pravděpodobně bychom se snadno dostali i na 1,5-2 bilionů eur nebo výše,“ myslí si také Šik.

Připojil své predikce, kolik EU sankce uvalené na Rusko stojí: „EU investovala v roce 2022 tuto sumu, aby ve své hospodářské válce dosáhla ca 3,5procentního propadu ruského HDP, tj. 52 miliard euro (v roce 2023 tím dosáhne dle odhadů ca 2,3 procenta propadu ruského HDP, tj. ca 33 miliard, ale nevíme, jaké náklady to bude stát EU). I kdybychom tyto letošní ruské náklady navýšili o zvýšené náklady Rusů a ruských firem skrze inflaci dejme tomu na 100 miliard euro, stále je to zajímavý poměr. EU investovala ca 1,5-2 biliony euro nebo více, aby Rusku zabránila vedení války a způsobila mu škody ve výši ca 100 miliard,“ míní.

Sankce tak dle Šika nefungují. „Nikdy v historii nefungovaly ani u menších hráčů. Ani ty aktuální, historicky rekordní, válku nezastaví a ani nezmění její průběh, který nebude pro Západ příznivý. Sankce jsou jen prázdná, arogantní a alibistická gesta k tomu, aby politici nemuseli jednat... a v případě Ruska ještě k tomu velmi drahá gesta,“ myslí si.

„Pokud bychom ještě připočetli hodnotu zaslaných zbraní, přímou finanční podporu ukrajinské vládě, výdaje za uprchlíky atd., musíme si přiznat, že naši politici nejsou schopní vůdci, kteří by si sedli k jednacímu stolu kvůli blahobytu svých občanů, nýbrž jen populistické loutky,“ připojil též.

Odlišný pohled naopak na funkčnost sankcí proti Rusku nabízí například [server The Washington Post](#), který zveřejnil, že se situace „od léta, kdy se zdálo, že se ruská ekonomika díky stálým příjmům z ropy a plynu stabilizuje, výrazně zhoršila“.

„Údaje, které minulý týden zveřejnilo ministerstvo financí, ukazují, že klíčový ekonomický ukazatel – daňové příjmy z jiného než ropného a plynárenského sektoru – se v říjnu ve srovnání s předchozím rokem snížil o 20 %, zatímco ruská státní statistická agentura Rosstat oznámila, že maloobchodní tržby se v září meziročně snížily o 10 % a obrát v nákladní dopravě klesl o 7 %,“ poukázal server a upozornil, že se Rusko nyní potýká s problémy také v bankovním sektoru a ruská centrální banka oznámila, že bylo v říjnu z ruského bankovního systému staženo rekordních 14,7 miliardy dolarů v tvrdé měně, a to v souvislosti s rostoucím znepokojením ohledně mobilizace a stavu ekonomiky.

Listopadová zpráva ruské centrální banky varovala, že ruský HDP bude ve čtvrtém čtvrtletí roku 2022 čelit výraznějšímu poklesu o 7,1 % poté, co v předchozích dvou čtvrtletích klesl o 4,1 % a 4 % oproti loňskému roku.

Problémem pro Rusko navíc je, že mu zároveň strmě klesají i čísla ve vývozu ropy a vše zhoršuje i nový zákaz dovozu ruské ropy do Evropské unie a cenový strop na úrovni šedesáti dolarů za barel na ropu převáženou po moři, který na Moskvu uvalily mimo EU i největší ekonomiky světa ve skupině G7 a Austrálie.

Agentura Bloomberg [v této souvislosti hovoří](#) o „kolapsu“ ruského ropného exportu, na němž je země značně závislá.